

Já nevím, proč se pachatel vrací na místo činu, vezmu-li v potaz, že se mu to často stává osudným. Vráť-li se ale na místo činu písničkář i s hosty, lze si spíš představit např. osudová setkání?

Ať tak či tak - když se ve čtvrtek 10.4. po roce vrátil do klubu [AION](#) v Lomnici nad Popelkou písničkář [Arnošt](#)

[Frauenberg](#)

a

jako hosty si přizval

[Žambochy](#)

, místo cvakání náramků bylo možno slyšet spíše případné drnění rychlých strun o pražce. Přednost dostali hosté a já si vlastně poprvé mohl vychutnat Žambochy naživo, protože doposud se naše cesty míjely a jejich písničky znám jen z CD a rádia. Že je Stáňu, Honzu a Juru radost nejen poslouchat, ale i sledovat v akci, je nošením dříví do lesa. Neoposlouchané pozměněné aranže doplněné o akordeon a perkuse k sobě sedí přirozeně, nenásilně a příjemně, jako by tam byly odjakživa. A když se přičte i dovednost lidi pobavit tu grimasou, tu vtípkem, zívnutím či úsměvem, je dojem v podstatě 100%. Žambochům to prostě hraje jako z praku a divák se baví i při místy trochu náročnějších textech. Pravda, poněkud mne zaskočilo zjištění, že Stáňa skoro nezpívá, což bylo po koncertu omluveno a vysvětleno lehkou hlasovou indispozicí a možná trochu větší neoblíbeností sklepních klubových prostor :o(Závěrečná píseň první poloviny koncertu *O znakoplavkách*, se známým zpěvem posledního refrénu pozadu, vyplavila vzpomínku na humornou historku, kdy jsem jejich CD

To se to hraje?

půjčil v práci kolegyni, která mi ho za dva dny vracela celá pobledlá, že ho rozbila a že mi ho zaplatí a ať se na ni nezlobím. Na můj dotaz, jak že ho rozbila, dala CD do mechaniky počítače a pustila mi právě Znakoplavky se slovy: "

Poslouchej, tady to hraje normálně a tady na konci ten refrén přeskakuje?

" Žambochům se historka moc líbila a ona nešťastná kolegyně, která si koncert nenechala ujít, si šťastně vzápětí to rozbité CD od nich koupila :o)

Druhá polovina večera a překvapivé zjištění - Arnošt nám zvážně! Tedy v písničkách. Vtipné glosy, průpovídky a absolutní rýmy zůstávají. Arnošt je v Lomnici vlastně na domácí scéně, zažil tu svůj druhý začátek na dnes již bohužel zaniklém festiválu Lomnická struna, má tu fan klub a jak sám říká, jezdí sem rád. I když? věřte člověku, který na vás z pódia jen tak mimochodem vypálí v podstatě geniální dvojité absolutní rým "*Bruce Lee dostal bruslí do brýlí. To bude dobrý, Lee*" . Kam na to

chodíš, Arny? Se jen tak vzbudíš a napadne tě to, nebo si hodiny hraješ s písmenky nad papírem? Arnošt, vědom si toho, že jeho písničky z CD

Rozednívání

, pokřtěného právě před rokem i v Lomnici, známe skoro z paměti, zahrál taky novinky, ze kterých se mi líbily

Arnoštovy lomnické návraty (s podporou Žambochu)

Napsal uživatel Pavel Yankee Matějka
Čtvrtek, 24 Duben 2008 04:00

Rovnoběžky

a ze kterých vzešlo i překvapivé zjištění uvedené výše. Ve finále dali všichni společně *Anděla*

, což se sice dalo dopředu tušit, ale zároveň by mrzelo, kdyby se tak nestalo.

Poznámka na konec: na koncert přišlo 20 lidí a z těch dvaceti lidí bylo 16 přespolních. V Lomnici se prostě ve čtvrtek sleduje nejspíš v bedně Ordinace. ALE - klub AION má přes všechny "neduhy" sklepního prostoru mocné kouzlo vytvořit atmosféru ke spokojenosti všech zúčastněných a tentokrát se to opět povedlo. Sami muzikanti potvrdili, že se jim hrálo báječně, což mne jako domácího patriota (na rozdíl od trpkého rozčarování z návštěvnosti lidu lomnických polí) upřímně těší.